

План уроку:

1. Скульптура періоду архаїки

Статуї куросів і кор

** Бесіда «Про що розповідає давньогрецька скульптура?»*

2. Архітектура періоду архаїки

Храми. Елементи структури храму.

Типи храмів. Будівельна техніка

Архітектурний ордер. Елементи архітектурного ордера.

Капітелі колон. Фризидерів

Антропоморфність колон архітектурних ордерів

•Бесіда «Визначте на фото тип храму і ордер»

Модуль 3.1.
Урок 22.

МИСТЕЦТВО
СТАРОДАВНЬОЇ
ГРЕЦІЇ
СКУЛЬПТУРА
ПЕРІОДУ АРХАЇКИ

СКУЛЬПТУРА ПЕРІОДУ АРХАЇКИ

Починаючи з періоду архайки, ваза залишає некрополь, перестає бути надгробком

Пережитком такої форми можна вважати **надгробок у вигляді скульптурної вази**

На місце вази-надгробка приходять **статуї куросів і кор**, а згодом, починаючи з періоду класики, – **надгробна стела** з рельєфним зображенням

Некрополь Керамік, Афіни
Надгробок-лутрофор, надгробні
стели

КУРОСИ І КОРИ

У період архаїки в скульптурі з'являється образ окремо стоячої фігури людини – **статуї куросів і кор** (від грецької «**kuros**» – юнак, «**kora**» – дівчина)

Це тип статуй, який зображує **оголених юнаків та одягнених дівчат**, втілював образи **людей або богів** (найпоширеніші – Аполлон і Артеміда)

«Аттичний курос», Аттика, мрамур, бл. 590 – 580 рр. до н. е. Метрополітен-музей, Нью-Йорк

«Кора в пеплосі» (Артеміда), Афіський акрополь, мрамур, 530 р. до н. е., Музей Акрополя (Афіни)

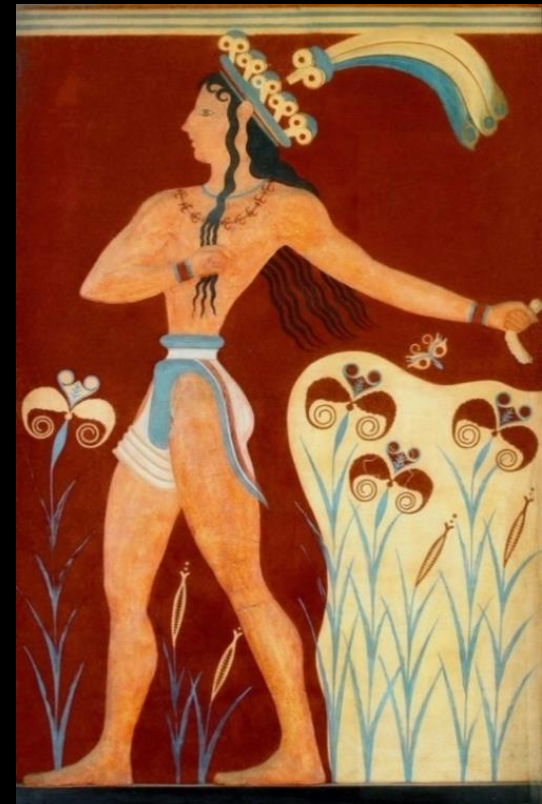

Статуя «Курос Аттичний»,
Давня Греція

Скульптурна група «Мікерін
з дружиною», Давній Єгипет

В основі грецької
архаїчної
скульптури
лежить **єгипетська**
та критська
традиції

Фреска «Принц-жрець»,
Егейське мистецтво

ПРИЗНАЧЕННЯ СТАТУЙ КУРОСІВ І КОР

Статуї куросів і кор, що використовувались як **надгробки** або встановлювались у святилищах як **дарунки богам**, – являлися **вотивними статуями** (від лат. «ex voto» – посвята)

Вотивні статуї зображували людину або бога, могли містити на фігурі чи постаменті **надпис-посвяту**, подяку богу, ім'я дарувальника, художника та скульптора

«Аттичний курос», Аттика, мармур,
бл. 590 – 580 рр. до н. е.
Метрополітен-музей, Нью-Йорк

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ЗОБРАЖЕННЯ КУРОСА:

- фігура юнака-атлета виконана **в повний зріст**;
- завжди **оголений**;
- **молодий**;
- **фігура симетрична**, сприймається **фронтально**;
- **голова** розташована **фронтально**, **погляд** направлений **прямо** (подібно до єгипетського «вічного погляду»);
- довге волосся, зазвичай безбородий;
- **стилізовані риси обличчя** (не портрет);
- на обличчі **«архаїчна усмішка»** (подібна до єгипетської «благісної усмішки»)

Надгробна статуя куроса, Аттика, мармур,
бл. 590 – 580 рр. до н. е., Метрополітен-музей, Нью-Йорк

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ЗОБРАЖЕННЯ КУРОСА:

- **опора** одночасно на **дві ноги** (спадок єгипетського мистецтва);
- **колінні чашечки** втягнуті та напружені;
- **суглоби і м'язи** підкреслені (у більш ранніх образах – графічно прокреслені, у пізніх – об'ємні, рельєфні);
- **руки** притиснуті до стегон, витягнуті вздовж тіла (іноді одна зігнута в лікті), пальці зігнуті, часто в кулак

Надгробна статуя куроса, Аттика, мармур, бл. 590 – 580 рр. до н. е.

Метрополітен-музей, Нью-Йорк

Надгробна статуя
«Атичний курос»,
мармур, бл. 590 –
580 рр. до н. е.,
Метрополітен-
музей, Нью-Йорк

ПОЛІХРОМІЯ

Статуї куросів були **розфарбовані**, деякі зберегли рештки пігментів

Наприклад, статуя куроса, яка зберігається у Метрополітен-музеї (Нью-Йорк), **зберегла сліди фарби**

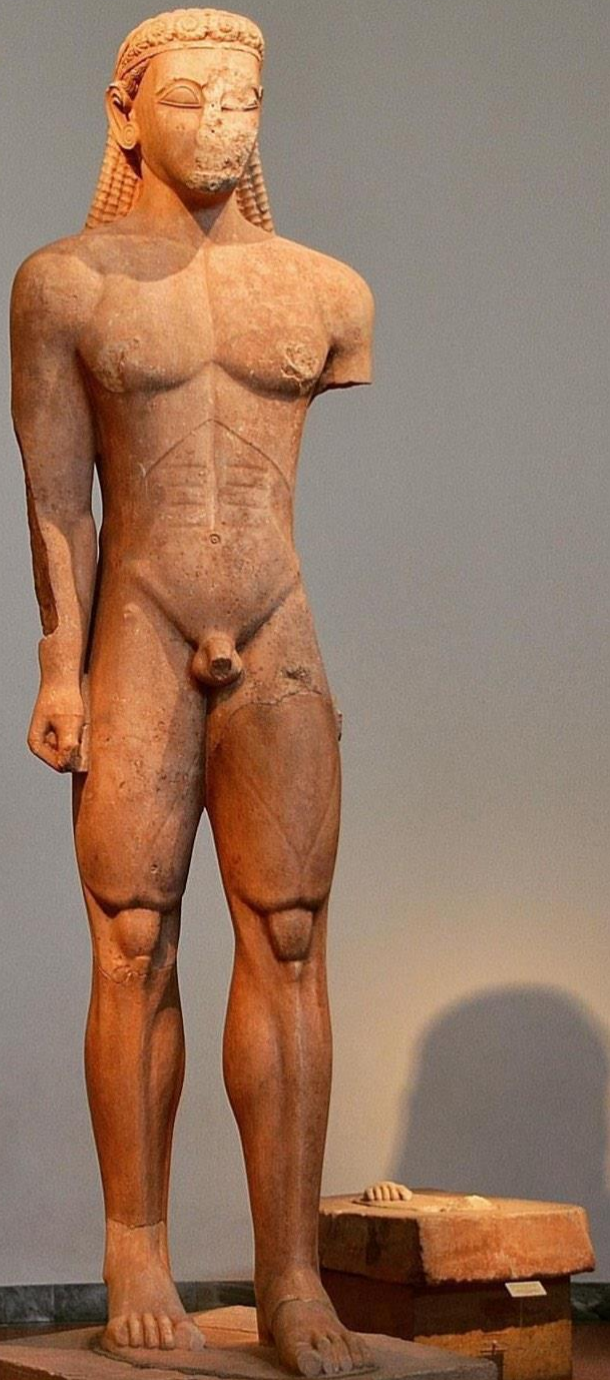
Шкіра куроса була пофарбована **помаранчево-коричневою вохрою**, соски – **червоною вохрою** з домішками марени, пов'язка для волосся – **яскраво-червоною вохрою**

Брови і хвилясті лінії волосся, обрамлення сосків у вигляді сонячних променів – в **лазуритовий синій колір**

Кольорова реконструкція
«Атичний курос (Нью-Йоркський)»

Колекція скульптур Лібіггауз (музей скульптури), Франкфурт-на-Майні

Статуя «Куроса з мису Суніон» була знайдена біля храму Посейдона у святилищі, є **вотивною статуєю** (присвячувалась богу)

Висота статуї – 3,05 метри

Більш **ранні статуї куросів** (кінець VII – початок VI ст. до н.е.) мали **великі розміри** (3 – 5 метрів заввишки), починаючи з **VI ст. до н.е.** розміри статуй стали **наближені до людського зросту**

«Аттичний курос з Суніону»
мармур, висота 3,05 м, бл. 600 р. до н. е.
Національний археологічний музей (Афіни)

У ранніх статуї куросів сильно стилізовані риси обличчя та анатомічні деталі:

- **очі** широко розкриті;
- **вуха** у вигляді завитків;
- над чолом **волосся** викладене у завитки, що нагадують мушлі;
- довгі завиті прядки зачіски прикрашені **стрічкою**, що позаду зав'язана «геракловим вузлом»

«Аттичний курос з Суніону», фрагмент мармур, висота 3,05 м, бл. 600 р. до н. е. Національний археологічний музей (Афіни)

Тіло зображується як конструкція, важливі елементи чітко виділені:

- коліна і лікті рук являються своєрідними шарнірами, на яких тримається уся конструкція тіла;
- на спині виділені лопатки, ребра;
- грудна клітина, талія, м'язи пресу;
- лінія діафрагми відділяє від об'єму живота зону дихання, де розташовані серце і легені

У грецькій мові «діафрагма» позначається тим же словом, що і «дух», «душа», «дихання», «серце», «розум», тобто це місце, де зосереджено те, що робить людину живою

«Аттичний курос з Суніону», мармур, висота 3,05 м, бл. 600 р. до н. е.
Національний археологічний музей (Афіни)

«Аттичний курос з Суніону», фрагменти,
мармур, висота 3,05 м, бл. 600 р. до н. е.
Національний археологічний музей (Афіни)

Куриси «Клеобіс і Бітон», скульптор Полімед
Аргоський, бл. 580 р. до н. е., 197 см
Святилище Аполлона в Дельфах

Куриси «Клеобіс і Бітон»

Парні статуї двох курисів –
легендарних героїв братів Клеобіса
і Бітона (їхні імена написані на
постаменті), пов'язаних з культом
богині Гери Аргоської

За легендою вони запряглися
в колісницю замість биків, щоб
допомогли своїй матері жриці
вчасно дістатися на свято в храм
Гери

Вдячна мати молила Геру про
найвище благо для синів – смерть
уві сні – і та послала її коли ті,
втомлені, заснули прямо в храмі
(за іншою легендою юнаків
нагородив смертю уві сні Аполлон)

Статуї курисів були знайдені
у святилищі Аполлона у Дельфах

* БЕСІДА

Про що розповідає давньогрецька скульптура?

- В античній скульптурі людське тіло уособлювало модель світобудови
- Щоб спробувати зрозуміти про що і як «промовляють» давньогрецькі статуї, потрібно спробувати **повторити їх власним тілом**
- Давайте **станемо в позу куроса**: зробіть крок вперед лівою ногою, розподіліть вагу тіла одночасно на дві ноги, тримайте баланс стегон, втягніть сильно колінні чашечки, стисніть кулаки, напружте м'язи, затримайте на обличчі усмішку
- **Які відчуття з'явилися у вашому тілі?** Як ви дихаєте у такій позі? Ви набрали повітря повні груди, напружилися і завмерли?

* БЕСІДА

- Статуї куросів створені для передачі відчуття *вдиху та напруження*
- На їхніх обличчях є загадкова *«архаїчна усмішка»*, яка теж передає напруження лицьових м'язів
- Можна дійти висновку, що вдихання і напруження тіла відображають *ідею життя*

Куриси «Клеобіс і Бітон»
скульптор Полімед Аргоський
бл. 580 р. до н. е., 197 см,
Музей святилища Аполлона
в Дельфах

Статуя куроса «Мосхофор» (носій тельця) зображує юнака з жертвним телям на плечах, була дарунком богині Афіні та знаходилася на території святилища на Афінському акрополі

«Курос Мосхофор» (носій тельця)
570 р. до н. е., висота 162 см
Музей Акрополя (Афіни)

«Курос Мосхофор» (носій тельця), 570 р. до н. е.
Музей Акрополя (Афіни)

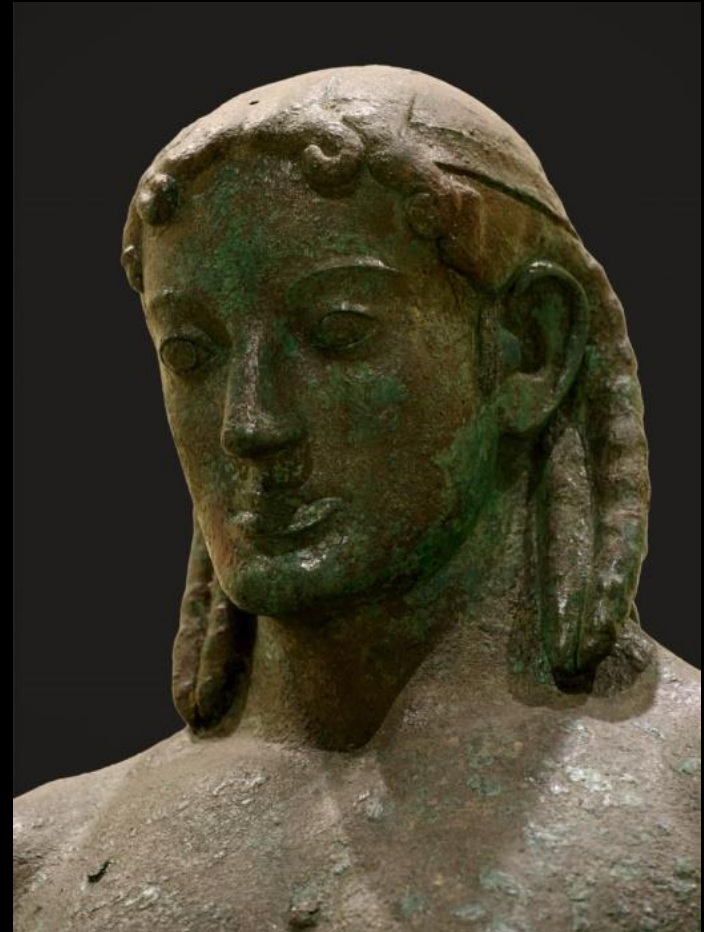

На постаменті куроса, який був надгробною статуєю воїна, вирізаний напис: «Зупинись і посумуй біля могили мертвого Кройсоса, убитого на передовій диким Аресом»

Курос, надгробок афінського воїна Кройсоса з некрополя Анавісоса, мармур, висота 194 см, бл. 540 р. до н. е. Національний археологічний музей (Афіни)

У фігурах пізніх куросів анатомічні деталі передаються пластично, починають «наростати» м'язи

Курос (так званий Аполлон Пірейський)
530 – 520 рр. до н. е., бронза, висота 191 см
Національний археологічний музей (Афіни)

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ЗОБРАЖЕННЯ КОРИ:

- статуя дівчини (або богині) у повний зріст, розташована фронтально;
- завжди одягнена, задрапірована в пеплос (щільний одяг, поширений в Аттиці) або хітон (легкий зі складками одяг, поширений в Іонії), розфарбовані декоративними смугами орнаменту;
- колоноподібна, складки одягу нагадують канелюри колон, узагальнена трактовка тіла;
- одна нога ледь висунута вперед;
- одна рука притримує одяг, інша – часто тримає підношення богу або богині;
- на обличчі «архаїчна усмішка»;
- більшість кор, так само як і куросів, виконані у людський зріст або трохи менше за нього

«Кора Фрасиклея», надгробна статуя, Аттика, мармур, 179 см, 550 – 540 рр. до н. е., Національний археологічний музей (Афіни)

На Афінському акрополі у святилищі Афіни було **знайдено близько 200 кор**, які встановлені були як дарунок богині

Кори різняться за рисами облич, зачісками та одягом

Як правило, вони простягають **у руці підношення богині** – плід гранату, вінок, пташку, тварину, іншою рукою притримують одяг

Якщо кора уособлювала **образ богині**, вона могла тримати відповідні атрибути

Склалося **два типи кор**:

- **аттичний тип** – стрункий, з фізично розвиненим тілом
- **іонічний тип** – більш м'який і ніжний, з більшою декоративністю в одязі та складних драперіях

«Кора 680», Афінський акрополь, мармур
530 – 520 рр. до н. е., Музей Акрополя (Афіни)

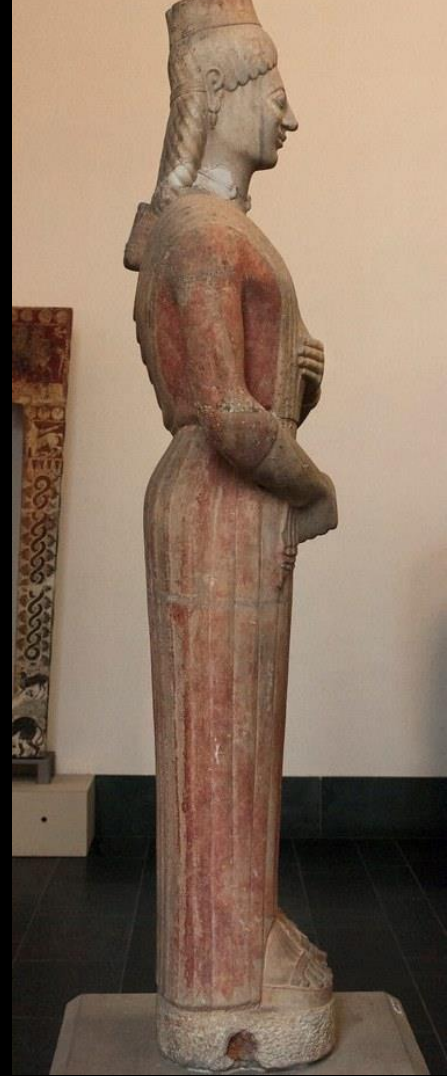

Кора «Дама з Осера» – одне з найбільш
ранніх зображень кори

Кора «Дама з Осера», о. Крит,
вапняк, висота 75 см, 650 – 625 рр. до н. е., Лувр
Реконструкція Кембриджського університету

«Кора з гранатом», надгробна статуя,
Атика, мрамур, висота 193 см, бл. 575 р. до н. е.,
Державні музеї Берліна

«Кора з гранатом»,
Атика, мрамур,
висота 193 см,
бл. 575 р. до н. е.
Державні музеї
Берліна

Кора «Гера Самоська»,
о. Самос, мрамур,
висота 192 см
570 – 560 рр. до н. е., Лувр

Кора «Богиня із зайцем»,
о. Самос, 560 р. до н. е.

Кора «Богиня з пташкою»
(Гера з острова Самос),
570 – 560 р. до н. е.,
Берлінський державний
музей Пергамон

«Кора 670»

Аттика, высота 114 см, пароський мрамур, 520 – 510 рр. до н. е., Музей Акрополя (Афіни)

«Кора 670»
висота 114 см, мрамур
520 – 510 рр. до н. е.,
Музей Акрополя (Афіни)

«Задумлива кора»
(інші назви: «Кора з мигдалеподібними очима»,
«Кора з очима сфінкса», «Кора 674»)
бл. 500 р. до н. е., Музей Акрополя (Афіни)

«Кора з мигдалеподібними очима» («Кора 674»)
бл. 500 р. до н. е., Музей Акрополя (Афіни)

«Кора з Хіоса», 520–510 р. до н. е.,
Музей Акрополя (Афіни)

ПОЛІХРОМІЯ

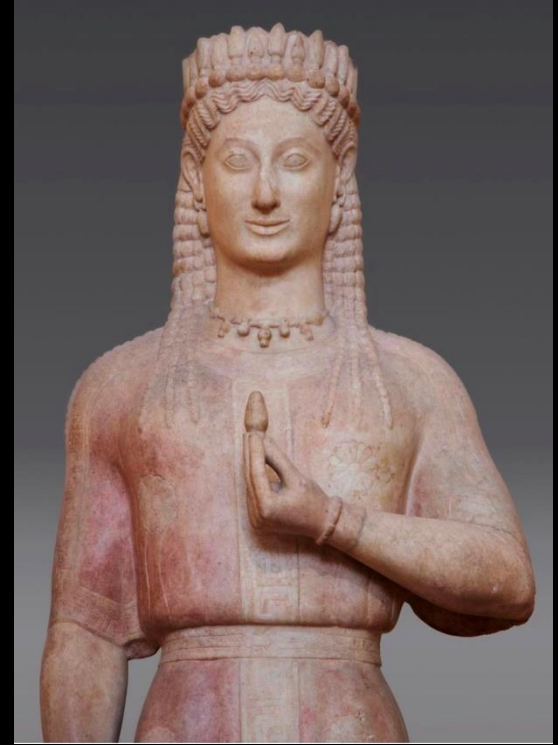
У давнину статуї кор були повністю **розфарбовані** – поліхромні

Пігменти наносили на поверхню кам'яної статуї за допомогою техніки **енкаустики** (**гарячими восковими фарбами**)

Наприклад, на статуї кори **Фрасиклеї** збереглися рештки фарби

В орнаментах одягу переважає **водно-солярна символіка**: меандри, розетки, свастика, які втілюють ідею відродження

Реконструкція 2010 – 2019 рр.
надгробної статуї Фрасиклеї, Аттика
Колекція скульптур Лібіггауза,
Франкфурт-на-Майні

«Кора Фрасиклея», надгробна статуя (фрагменти),
Аттика, мрамур, 550 – 540 рр. до н. е.
Національний археологічний музей (Афіни)

Статуя «Кора в пеплосі»
знайдена на Афінському
акрополі в 1886

Являє собою, імовірно,
богиню Артеміду, одягнену
в традиційну аттичну сукню
пеплос

Пеплос являв собою довгу
до п'ят вовняну туніку,
тканина кріпилася
шпильками на плечах, на
талії підтримувалася
поясом

«Кора в пеплосі» (Артеміда),
520 р. до н. е.
Музей Акрополя (Афіни)
Кольорова реконструкція

На статуйі збереглися **рештки**
поліхромного розпису

На червоному фоні білими
зображені кабан, пантера, кінь
з вершником і сфінксом, що
обрамлені смугами розеток на
зеленому фоні

«Кора в пеплосі» (Артеміда),
520 р. до н. е., Музей Акрополя (Афіни)
Кольорова реконструкція

«Кора в пеплосі» (Артеміда), 520 р. до н. е.

Кольорові реконструкції
«Кора в пеплосі» (Артеміда)
Колекція скульптур Лібіггауза, Франкфурт-на-Майні

«Кора в пеплосі» (Артеміда), кольорова реконструкція
Колекція скульптур Лібіггауза, Франкфурт-на-Майні

Реконструкція 2023 року статуї «Кора в пеплосі»

Дослідники припускають, що **на голові богині Артеміді** (богині полювання, Місяця і нічного неба) в отвори у другому ряду були вставлені символічні зображення **11 сузір'їв / знаків зодіаку**, якими користувались у Вавилоні та Греції, та посередині **одна велика зірка** (можливо Полярна). Перший ряд отворів містив 36 бронзових булавок, які могли відповідати декадам

У двох отворах на плечах, імовірно, кріпився **півмісяць**

«Кора в пеплосі» (Артеміда), 520 р. до н. е.
Кольорова реконструкція 2023 р.,
Колекція скульптур Лібіггауза, Франкфурт-на-Майні

«Кора з Хіоса»

Статуя кори була розкопана на Афіньському акрополі у 1886 році, добре зберегла **рештки фарби**

Відноситься до іонічного типу кор – одягнена у легкий **хітон**, що виготовлявся з льону або шовку, кріпився застібками на плечах і поясом, мав широкі рукави і напуск на талії

Поверх хітона одягнений **гіматій**, декорований орнаментом з меандрів та хрестоподібних мотивів

«Кора з Хіоса», скульптор Архермос, 520 – 510 р. до н. е., пароський мармур, висота 201 см, Музей Акрополя (Афіни) Кольорова реконструкція 2010 р., Колекція скульптур Лібіггауза, Франкфурт-на-Майні

Кольорова реконструкція «Кора з Хіоса»,
Колекція скульптур Лібіггауза, Франкфурт-на-Майні

Кольорова реконструкція
«Кора з Хіоса», фрагменти
Музей Лібіггауз, Франкфурт-на-Майні

МИСТЕЦТВО
СТАРОДАВНЬОЇ
ГРЕЦІЇ

АРХІТЕКТУРА
ПЕРІОДУ
АРХАЇКИ

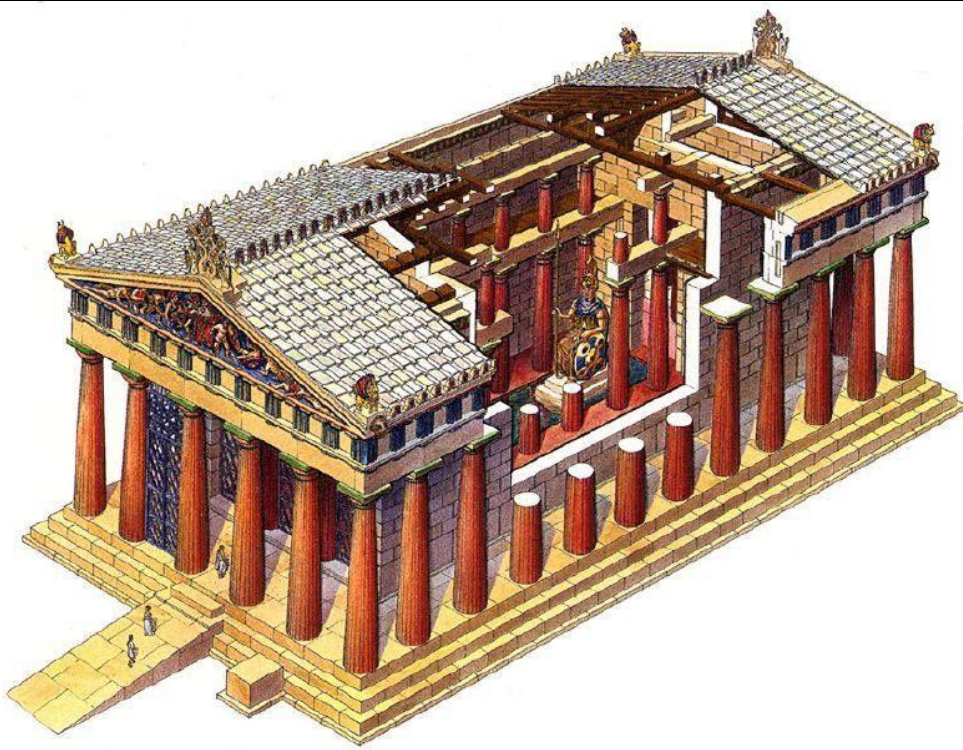
ХРАМИ

Греки вірили в богів, які уособлювали сили природи та відповідали за різні сфери людського буття

Первинно богам поклонялися у природному середовищі, священних гаях, згодом почали будувати храми, які розташовували **на священних ділянках теменосах**

Античний храм вважався «будинком» певного бога-покровителя, міг поєднувати в собі функцію скарбниці

Давньогрецькі архітектори переосмислили відому здавна **стійко-балкову конструкцію**, що використовує вертикальні опори та горизонтальні перекриття

Давньогрецький храм, реконструкції

ЕЛЕМЕНТИ СТРУКТУРИ ХРАМУ

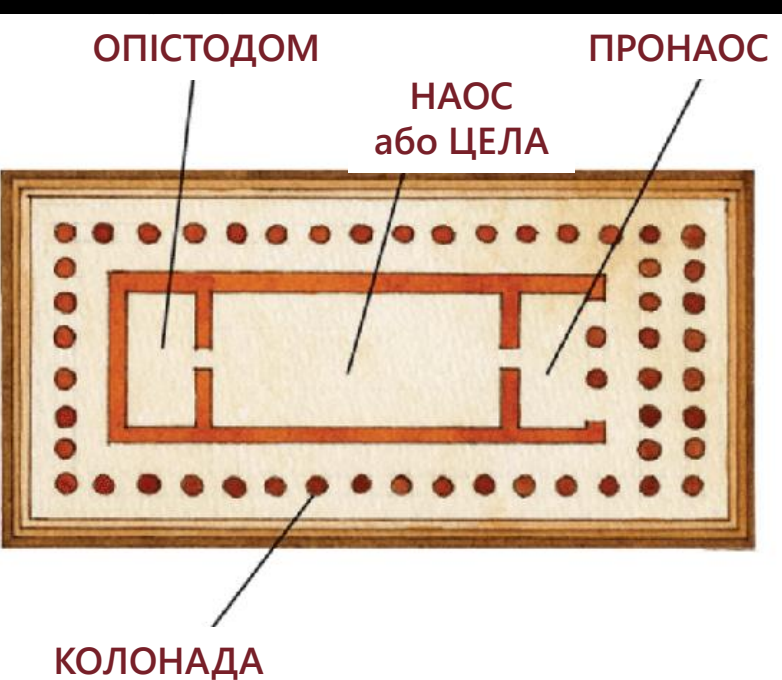
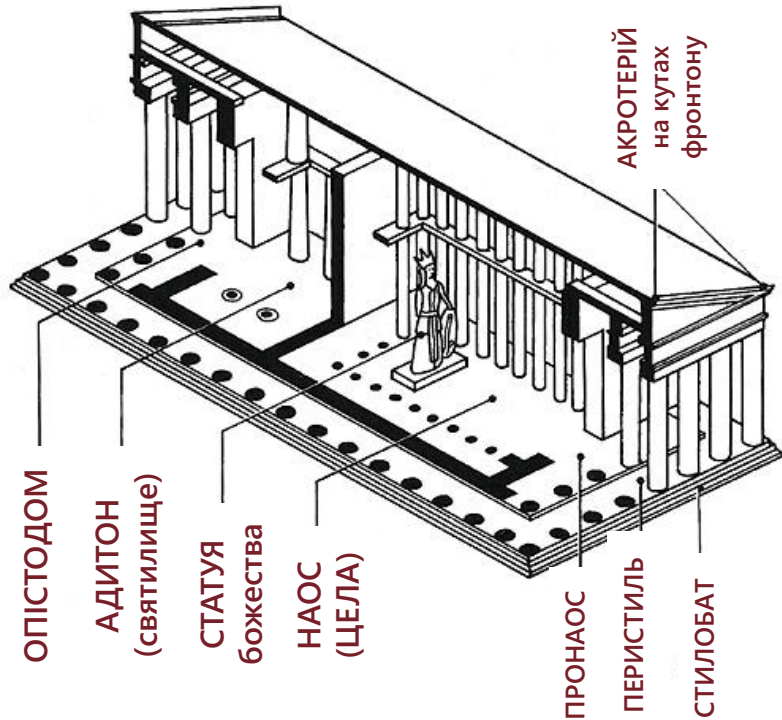
Частини внутрішнього простору храму:

- **ПРОНАОС** – вхідна зона храму;
- **НАОС** або **ЦЕЛА** – основна частина храму, де вглибині стояла статуя бога;
- **АДИТОН** – святилище храму;
- **ОПІСТОДОМ** – заднє приміщення, яке могло служити скарбницею

Храми розташовували **на вісі схід-захід**, **вхід** знаходився **на сході** для того, щоб кожного ранку промені сонця освітлювали статую божества, наче щоразу відроджуючи її

Грецькі храми **не мали вікон**, єдине джерело освітлення – дверний отвір

Люди в храм не заходили, жертви приносили на **вівтар**, який розташовувався **перед входом до храму**

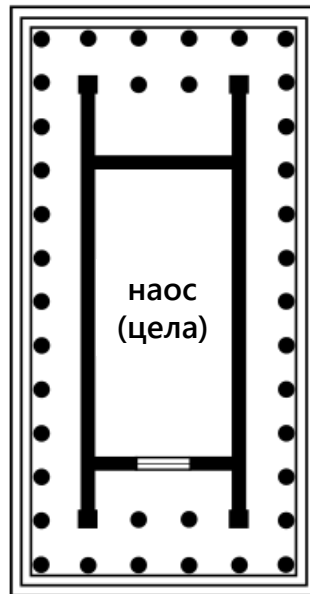
Храм в антах

Простиль

Амфіпростиль

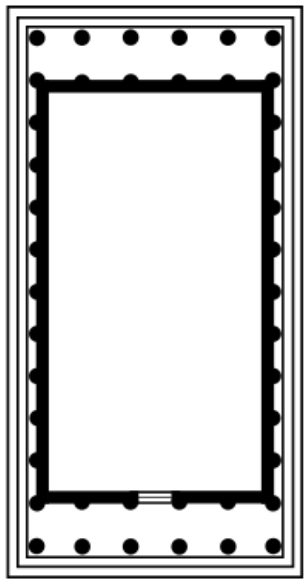
Периптер

ТИПИ ХРАМІВ

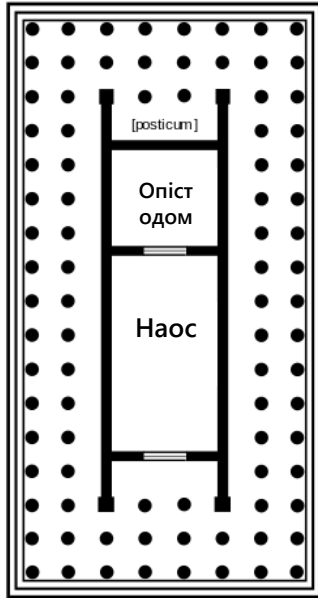
У грецькій архітектурі сформувалися різновиди храмів:

- **храм в антах** (від лат. «анти» – «передня») – нагадував мегарон, мав виступи бокових стін на фасаді, що обмежували пару колон;
- **прóстиль** (від грец. «про» – «попереду», «стилос» – «колона») – мав на фасаді попереду ряд колон;
- **амфіпрóстиль** (від грец. «амфі» – «з обох боків», «про» – «попереду», «стилос» – «колона») – мав ряд колон попереду і позаду
- **периптер** (від грец. «пері» – «навколо», «птерон» – «крило») – оточений по периметру колонадою, найпоширеніший тип храму

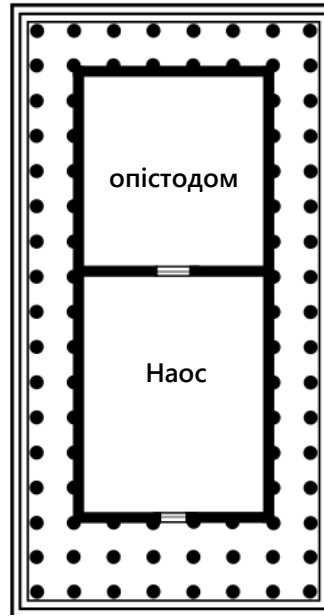
ТИПИ ХРАМІВ

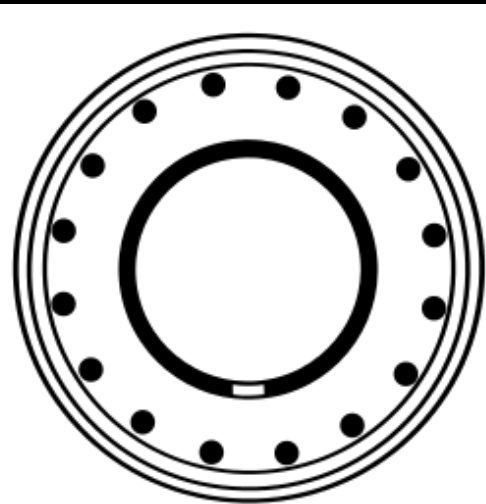
Псевдопериптер

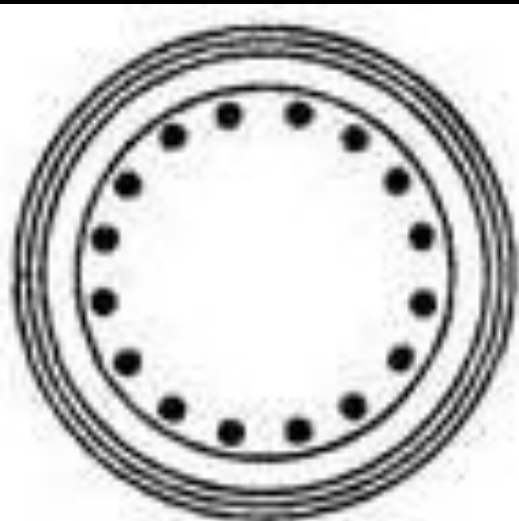
Диптер

Псевдодиптер

Толос

Моноптер

- **псевдопериптер** («псевдо» – «несправжній») – оточений по периметру півколонами, що примикають до стіни;

- **диптер** («діптерос» – «з двома крилами») – храм, оточений подвійним рядом колон;

- **псевдодиптер** – храм, оточений подвійним рядом півколон і колон;

- **толос** – круглий у плані, оточений рядом колон, перекритий конусним дахом

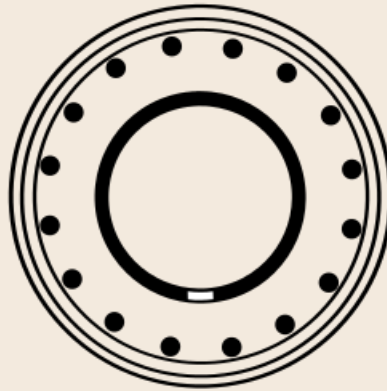
- **моноптер** («моноптерос» – «однокрилий») – круглий у плані храм, що не має стіни, а лише колонаду, перекриту конусним дахом

Храм в антах

Храм у подвійних антах

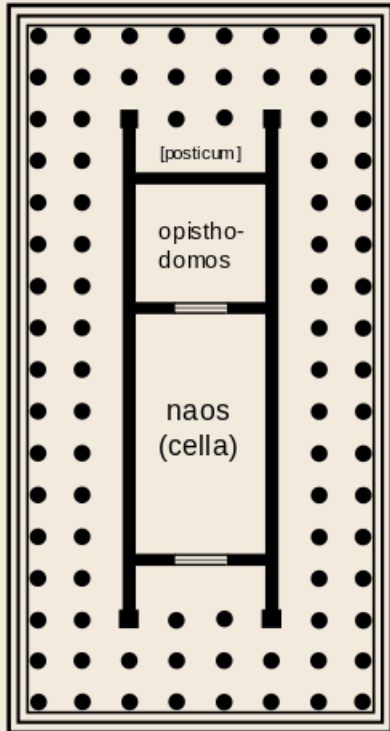
Толос

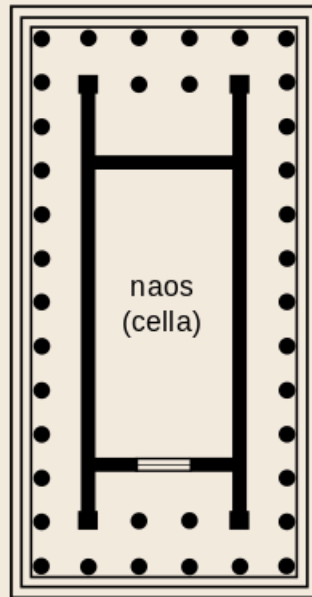
Простиль

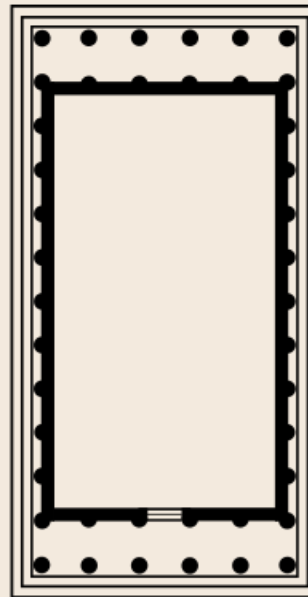
Амфіпростиль

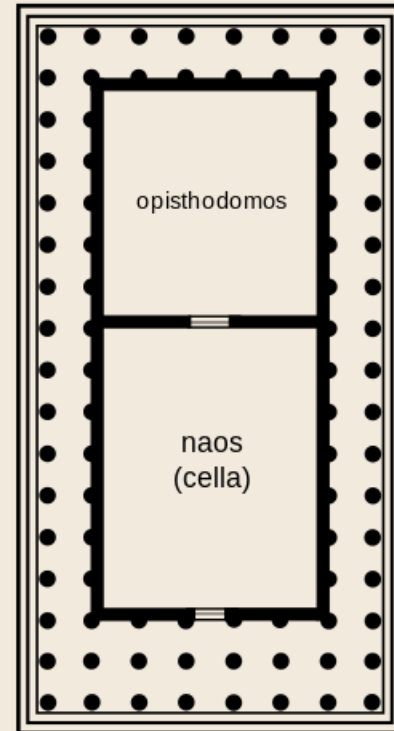
Диптер

Периптер

Псевдопериптер

Псевдодиптер

Храм Гери II в Пестумі,
бл. 460 р. до н. е.

Барабани колон храму Аполлона
у Дельфійському святилищі

БУДІВЕЛЬНА ТЕХНІКА

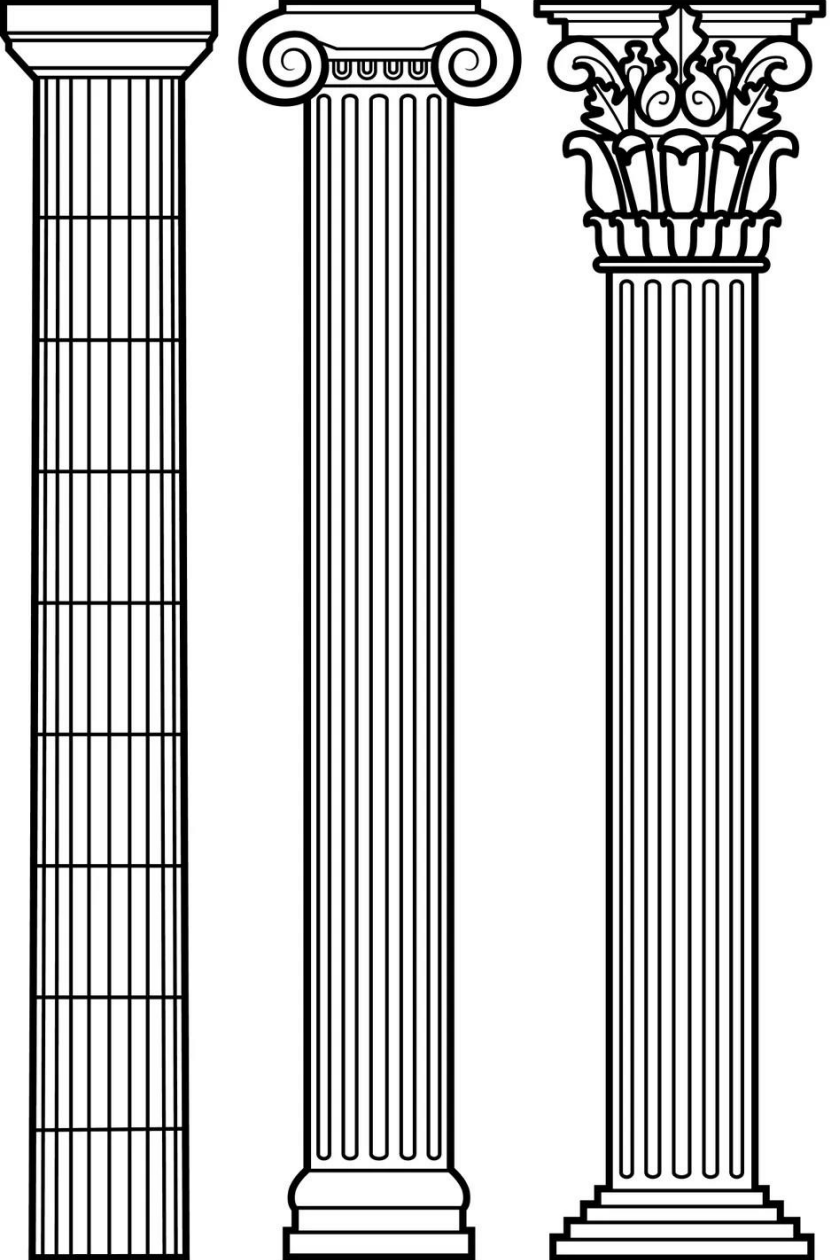
Для спорудження ранніх храмів греки використовували цеглу-сирець і дерев'яні колоди для колон, згодом основним матеріалом став **камінь: вапняк, мармур**

Кам'яні блоки викладалися **без будівельного розчину**

В архітектурі храмів важливим елементом були **колони**, які зводили з кам'яних циліндричних барабанів та оздоблювалися **канелюрами**

Імовірно, образ колони був запозичений греками в єгиптян, де подібні заглиблення на поверхні **колони імітували зв'язки папірису** (**канелюри** – від лат. *Canpo* – тростина)

Скріплювалися барабани колон свинцем, який заливали в заглиблення в центрі

1)

2)

3)

Колони архітектурних ордерів:

1) доричний 2) іонічний 3) коринфський

АРХІТЕКТУРНІ ОРДЕРИ

У період архаїки в архітектурі зароджується **система ордерів** («ордер» від лат. ordo – «порядок») – **стійково-балкова конструкція** сталих порядків розташування елементів

Ордер являє собою **систему з трьох елементів** – цокольної частини, колони (утримуючі елементи) й антаблемента (підтримуваний елемент)

Три давньогрецькі архітектурні ордери:

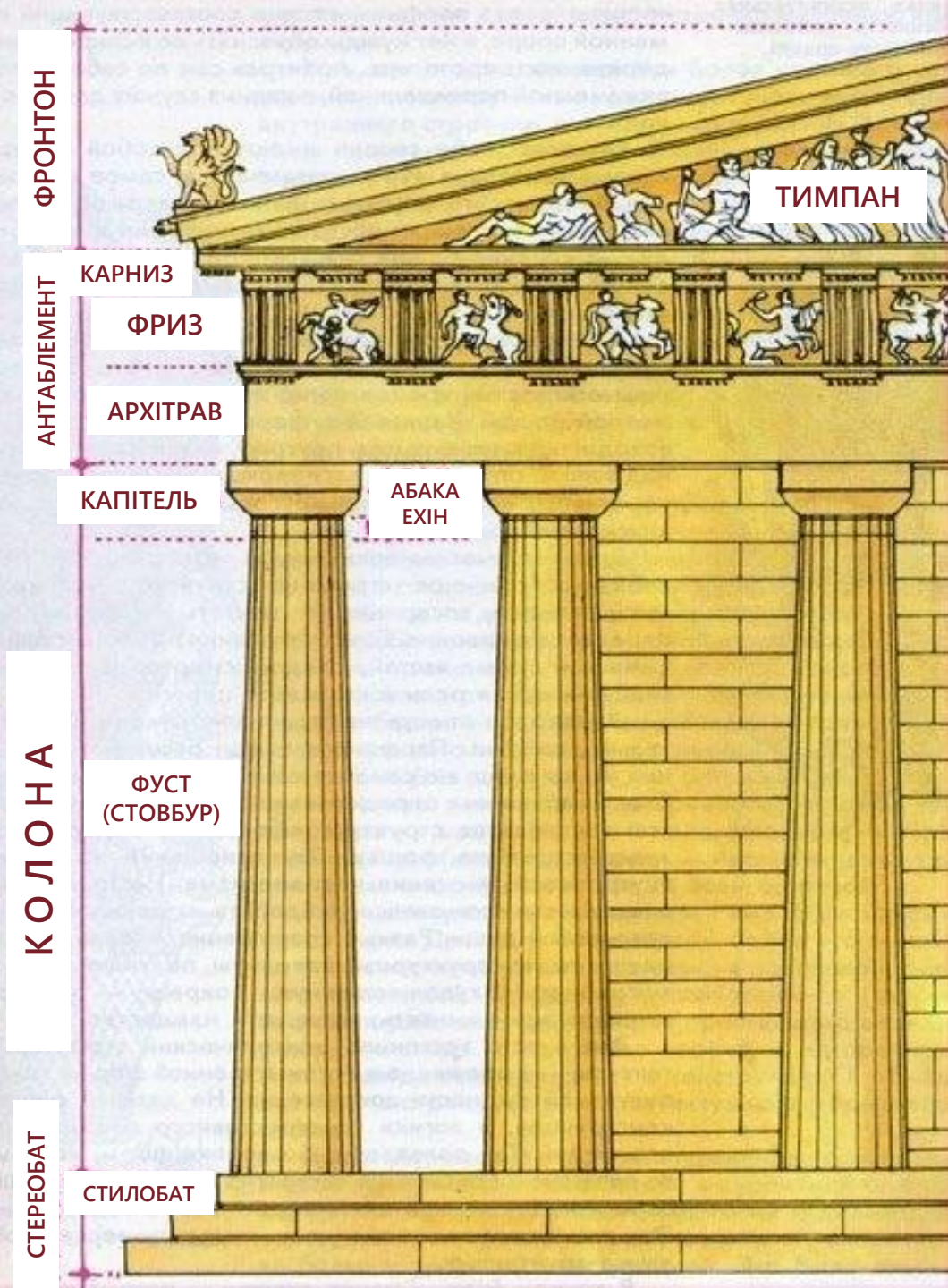
1) **доричний ордер** – назва пов'язана з грецькими дорійськими племенами, був поширений на території материкової Греції;

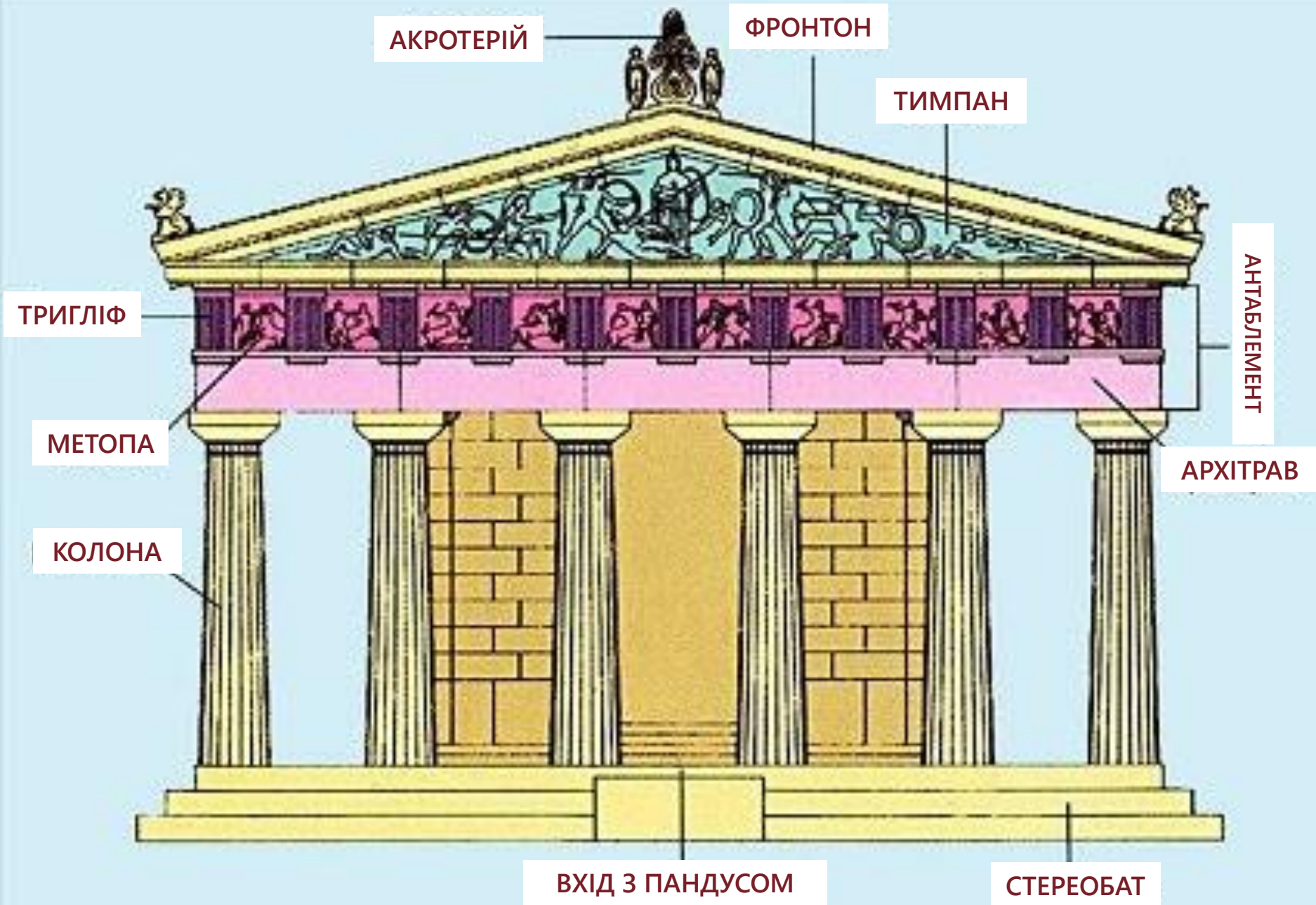
2) **іонічний ордер** – поширений в Іонії (територія Малої Азії);

3) **коринфський ордер** – з'явиться в період класицизму в місті Коринф

ЕЛЕМЕНТИ АРХІТЕКТУРНОГО ОРДЕРА:

- 1) **стереобат** – три сходинки цоколя, з них верхня – **стилобат**
- 2) **колони** – вертикальні опори, складаються з **фусту** (стовбура) і **капітелі** (голови). Стовбур колони має **канелюри** (заглиблені жолобки). В іонічних та коринфських колон внизу є **база** (підставка)
- 3) **антаблемент** – складається з трьох горизонтальних балок: **архітрав** (головна балка), **фриз** (декоративна смуга) і **карниз** (виступаюча балка)
- 4) **фронтон** – трикутник, що утворюється двохилим дахом і карнизом; **тимпан** – внутрішнє поле фронту

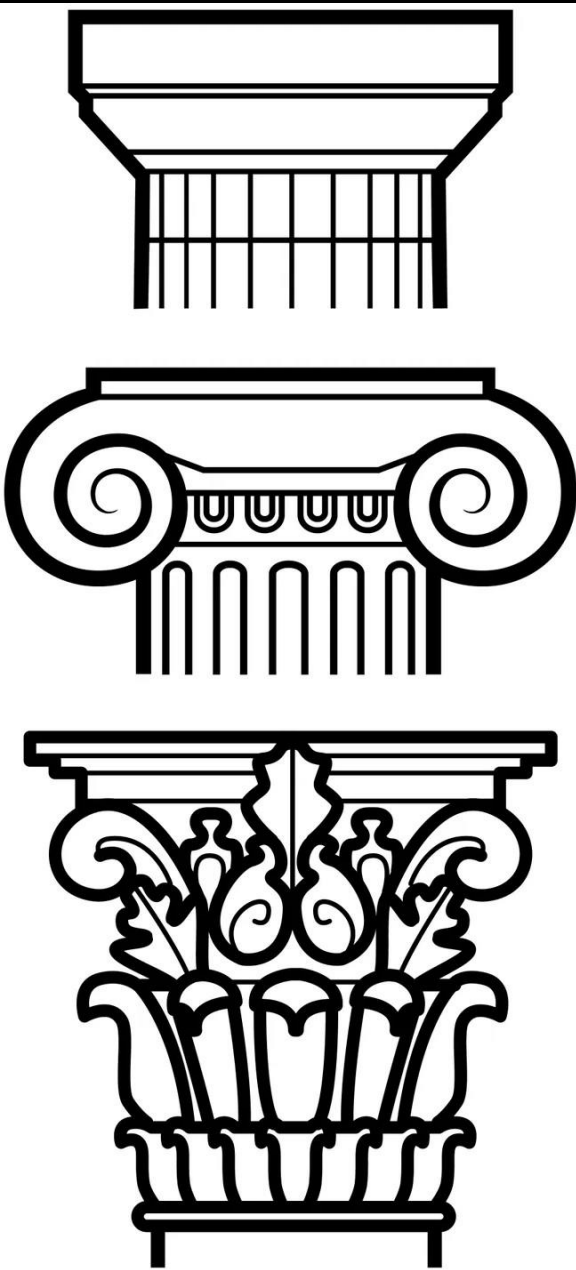
Елементи давньогрецького архітектурного ордеру храму

КАПІТЕЛІ КОЛОН

Капітель колони **доричного** **ордера** складається з **ехіна** (круглої подушки) та **абаки** (квадратної плити)

Капітель колони **іонічного** **ордера** має ехін у вигляді **волюти** (завитка)

Капітель колони **коринфського** **ордера** має ехін у вигляді кошика з **листяк аканту**

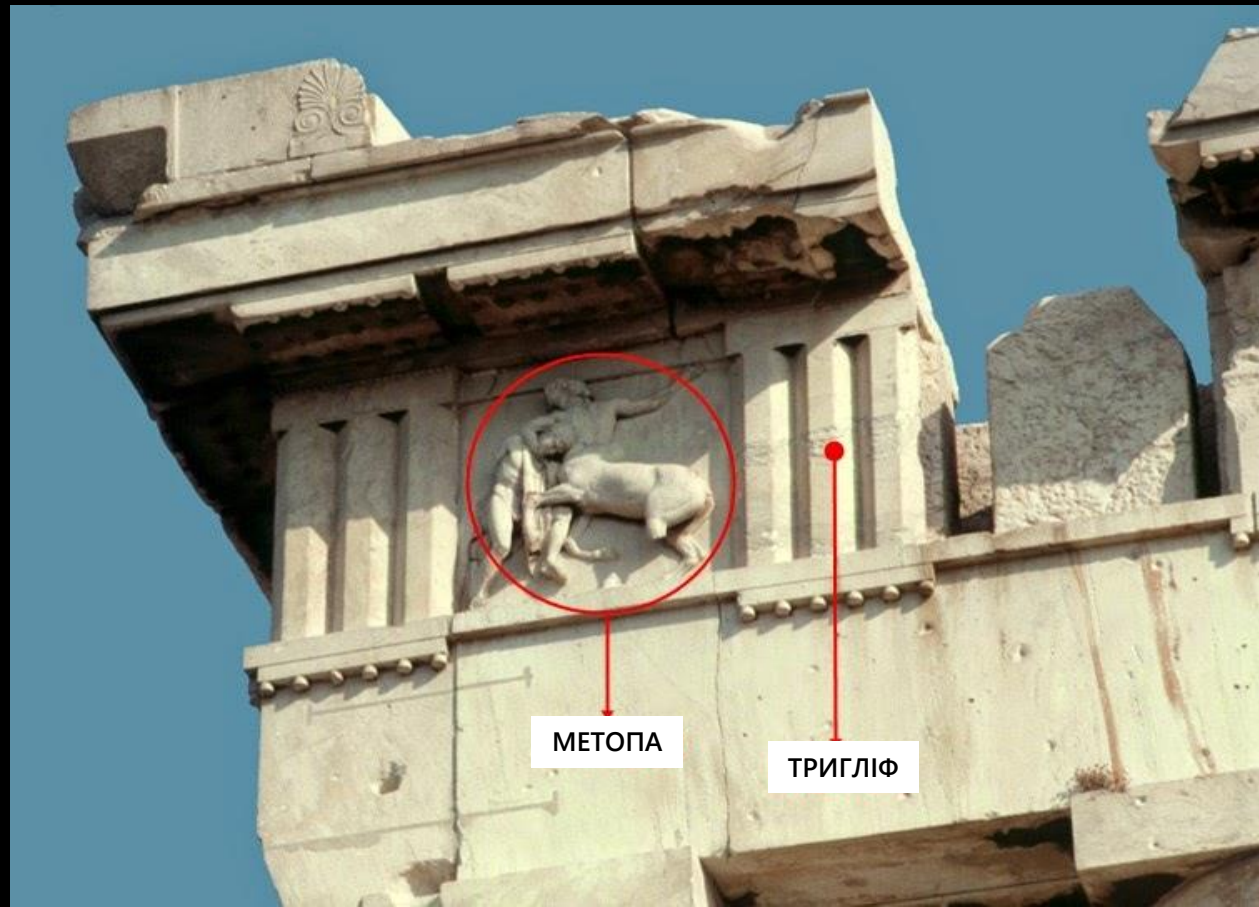

Капітелі колон давньогрецьких ордерів

Середземноморська рослина акант

ФРИЗИ ОРДЕРІВ

Фриз доричного ордеру складається з тригліфів (вертикальні потрійні елементи) та метоп (квадратні плити, прикрашені рельєфами)

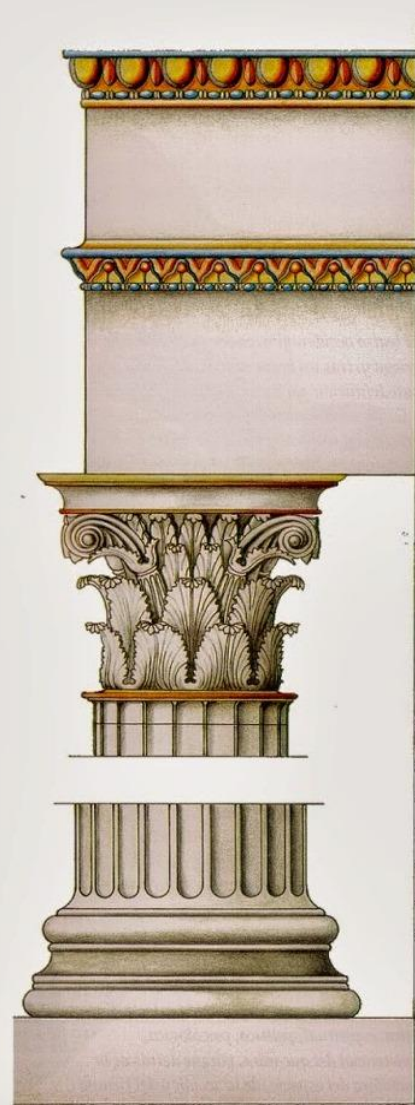
МЕТОПА

ТРИГЛІФ

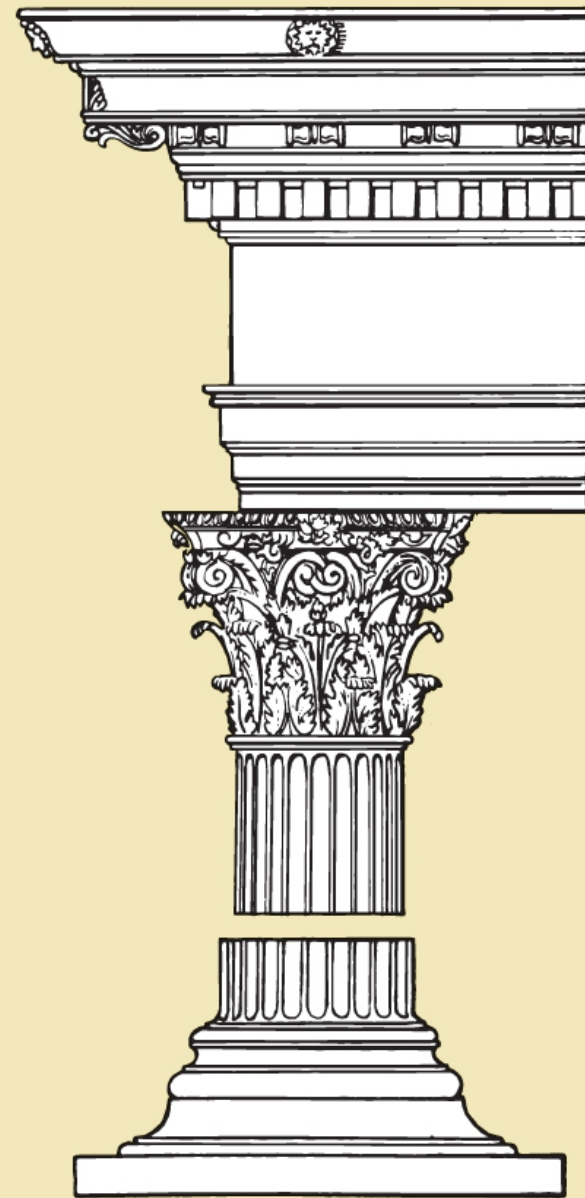
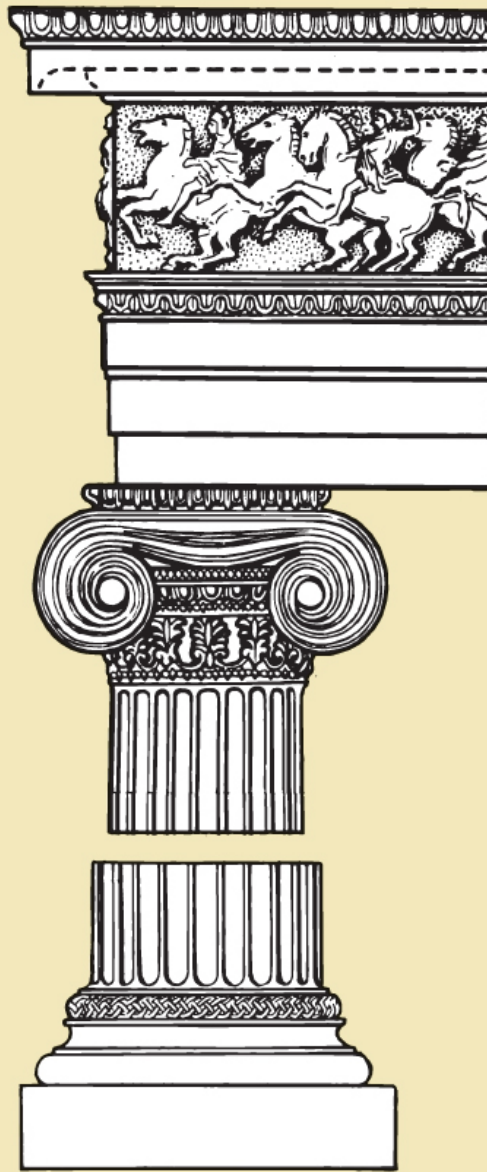
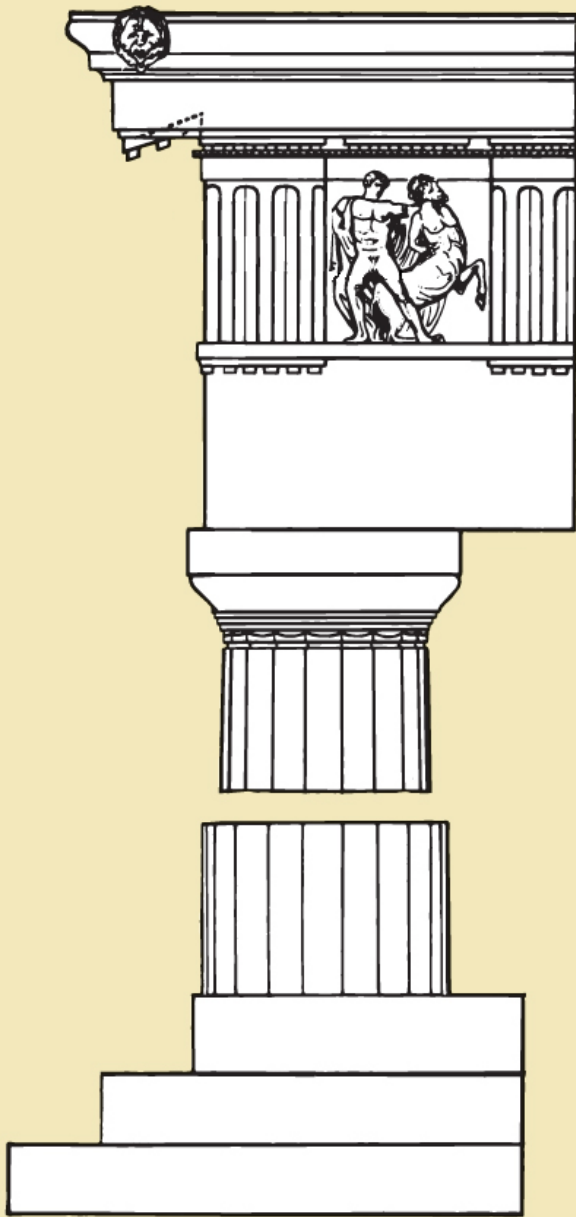
ФРИЗИ ОРДЕРІВ

Фриз іонічного ордеру вкривається суцільною смугою рельєфів

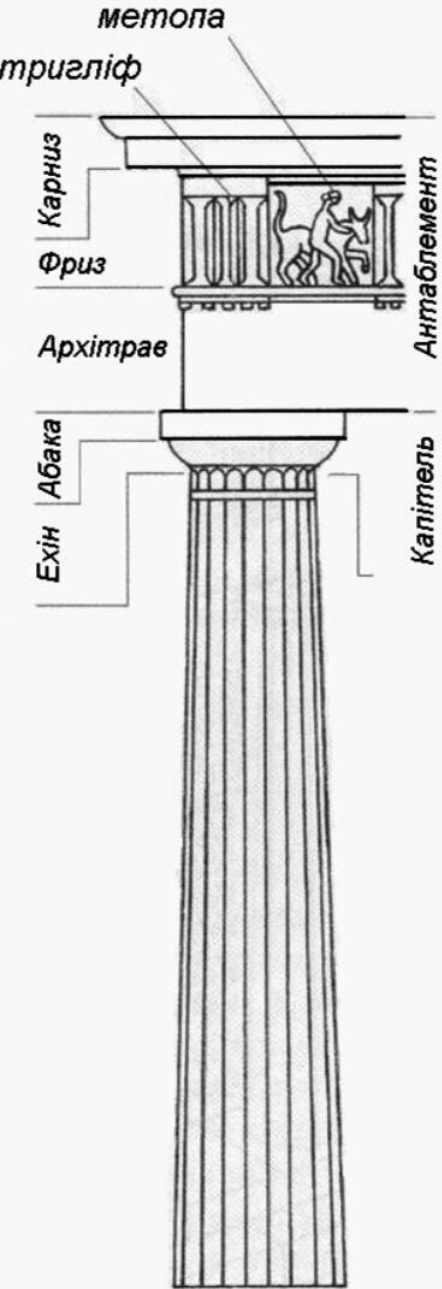

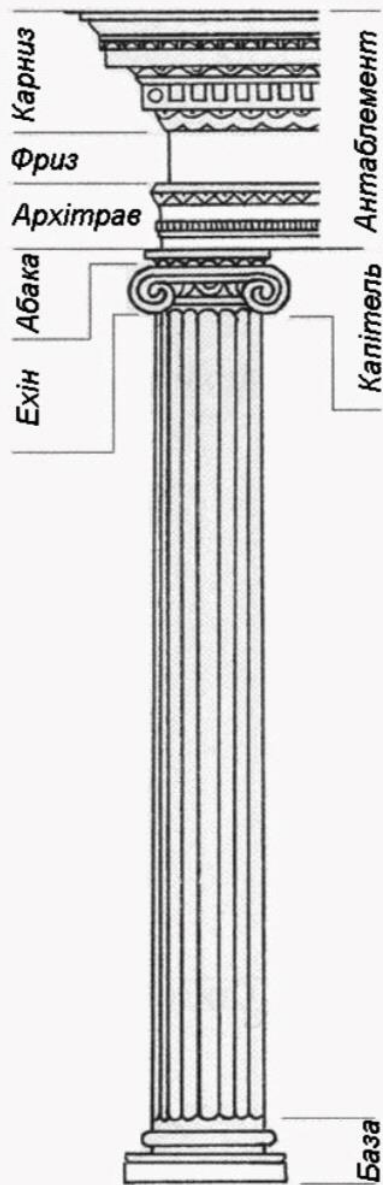
Архітектурні ордери: доричний, іонічний, коринфський

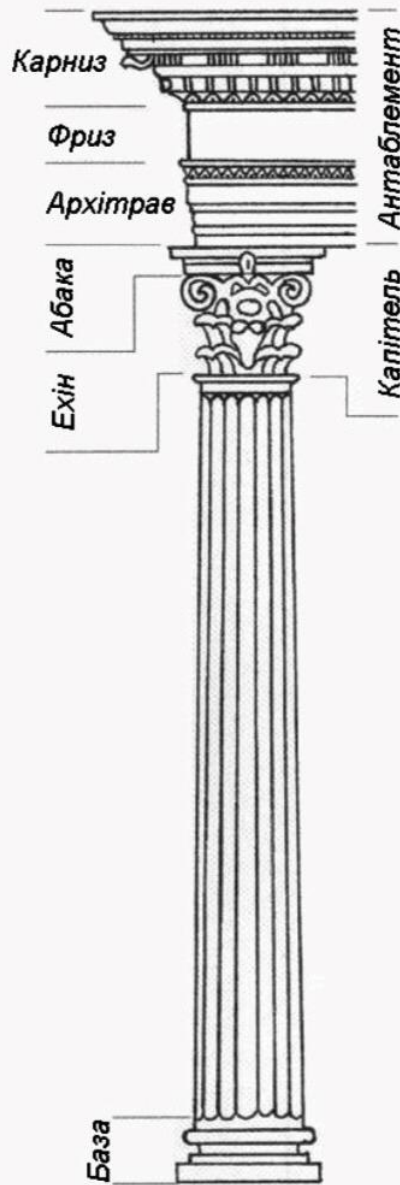
Архітектурні ордери:
доричний, іонічний, коринфський

**Доричний
ордер**

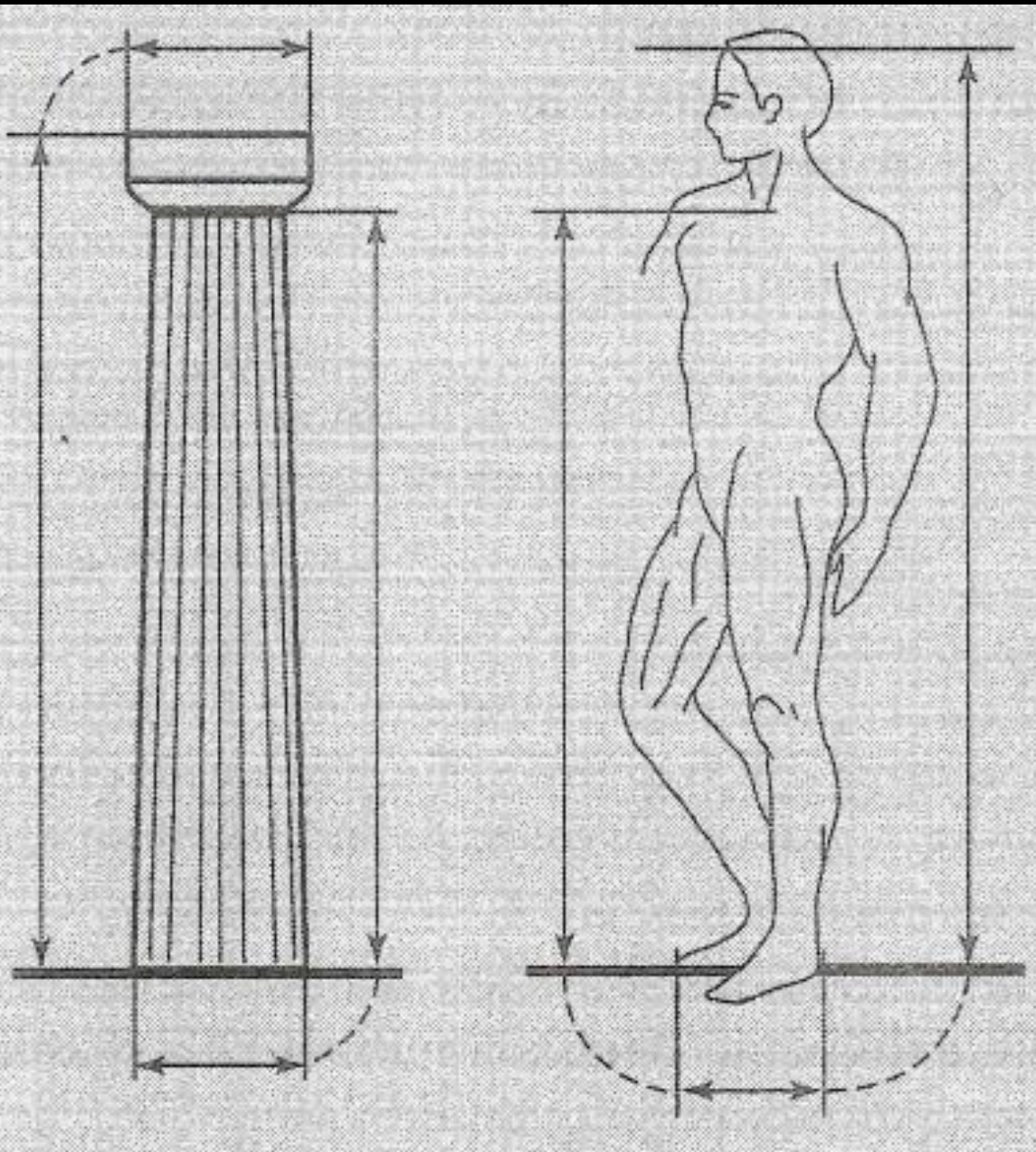

**Іонічний
ордер**

**Коринфський
ордер**

**Давньогрецькі
архітектурні ордери**

Пропорції колони уподібнені людині

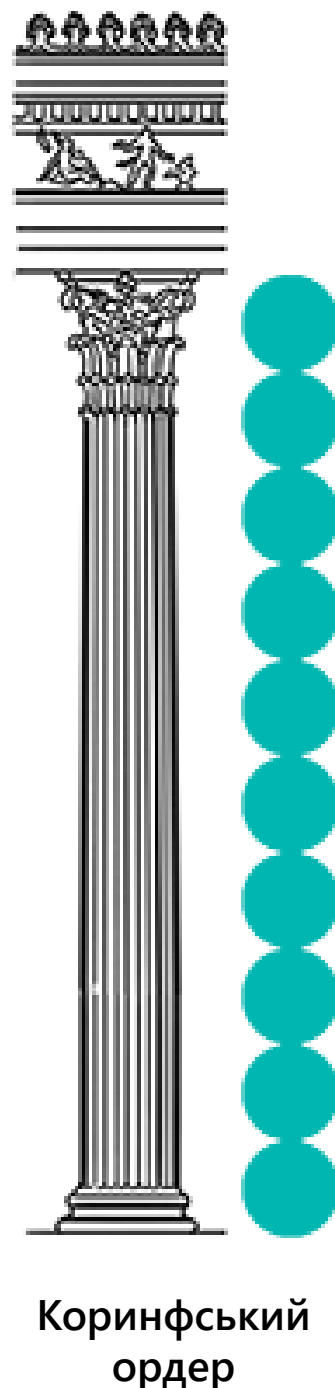
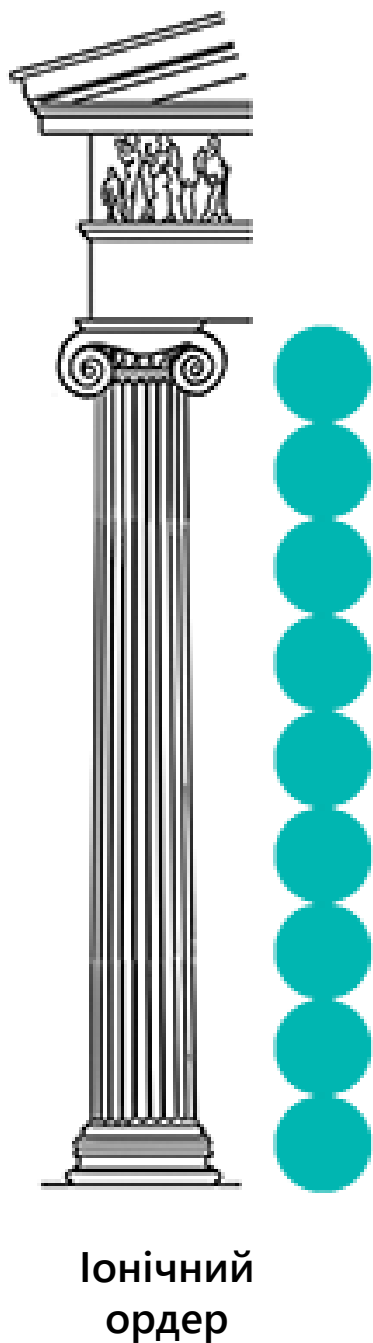
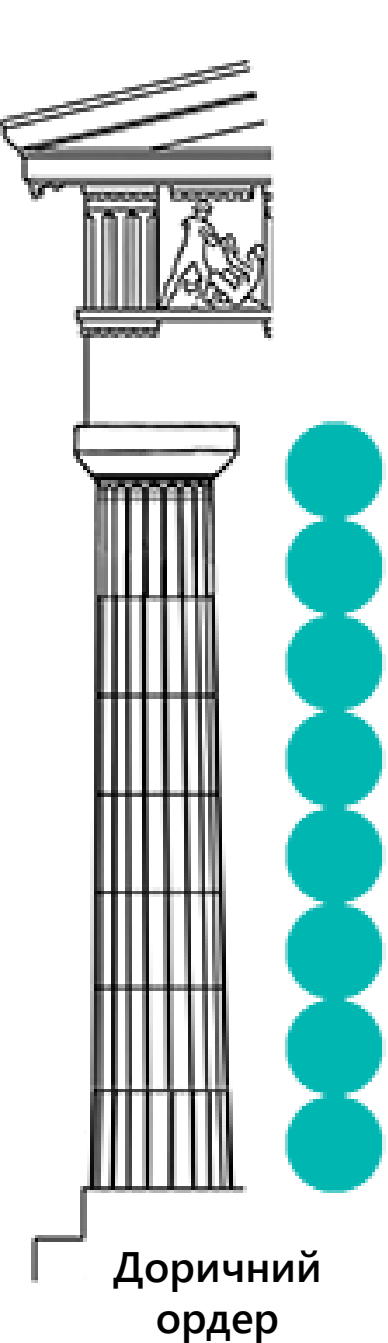
АНТРОПОМОРФНІСТЬ КОЛОН АРХІТЕКТУРНИХ ОРДЕРІВ

Колони були уподібнені людині (антропоморфні): основа колони, база – стопа, стовбур – тулуб, капітель – голова

В основі розрахунків пропорцій колон лежали пропорції людського тіла

Модулем для розрахунків була взята довжина стопи людини

Пропорція являла співвідношення довжини стопи і зросту, що відповідало діаметру основи колони та її висоті

Доричний ордер має **чоловічі** пропорції (співвідношення довжини чоловічої стопи до його зросту): **6-8 діаметрів** основи колони вміщується в її висоті

Іонічний ордер – **жіночі** пропорції (співвідношення довжини жіночої стопи до її зросту): **8-9 діаметрів** до висоти

Коринфський ордер має більш стрункі пропорції – **дівочі** (співвідношення довжини дівочої стопи до її зросту): **9-10 діаметрів** основи до висоти колони

1.

2.

* БЕСІДА

- Спробуйте відгадати, який тип храму і ордер ви бачите на фото

3.

4.

5.

6.

7.

8.